

ತಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆತಂದಿದ್ದ ದೇವೇಂದ್ರನ ರಥದ ಸಾರಧಿ ಮಾತಲಿಯನ್ನ ನಾಗರಾಜ ಅರ್ಯಕನಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುತ್ತಾ ದೇವಷಿಂ ನಾರದರು ಹೇಳಿದರು: ‘ತತನ ಪರಿಚಯ ನಿಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅರ್ಯಕ. ಈತ ದೇವೇಂದ್ರನ ರಥದ ಸಾರಧಿ, ಮಾತಲಿ. ಮಾತಲನ ಮಗ ಲಂಕಾಧೀಶ ರಾವಣನೂಡನೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರ ನಡೆಸಿದ ಯಿಧಿದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅದೇಶದಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನ ತನ್ನ ರಥದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಕೊಂಡು ತಾನು ಸಾರಧಿಯಾಗಿ ರಾವಣನ ಸಂಹಾರಕ್ಕ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದ. ನಿವಾತಕವಚರ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿಯೂ ಅಜ್ಞನಿಗೆ ಈ ಮಾತಲಿ ಸಾರಧಿಯಾಗಿದ್ದ. ದೇವೇಂದ್ರನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕ ಮಾತಲಿಯ ಕುಟುಂಬಕ್ಕ ಸಾರಧ್ಯದ ನಂಬಿ. ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮಾತಲಿ ಹೇಗೆ ಸಾರಧಿಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ದೇವೇಂದ್ರನ ಮಗ ಜಯಂತನಿಗೆ ಮಾತಲಿಯ ಮಗ ಗೋಮುಖ ಸಾರಧಿ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ಮಾತಲಿ ಹಾಗೂ ಈತನ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಯು ಮಮ್ಮೆ. ಈ ಮಾತಲಿಯ ಮದದಿ ಸುಧರ್ಮೀ. ಆಕೆ ರೂಪವಂತಭು. ಗಂಡನಿಗೆ ಅನುರೂಪ ಭಾಯೀ. ಈ ದಂಪತ್ಯಿಯ ಸುಖಿ ದಾಂಪತ್ಯದ ಫಲವೇ ಮಗಳು ಗುಣಕೆಳಿ ಹಾಗೂ ಮಗ ಗೋಮುಖ. ಗುಣಕೆಳಿ ಅತ್ಯುತ ರೂಪವತಿ; ಗುಣವತಿ ಕೂಡ. ಸಕಲ ಶಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತಿ. ಈಗ ಆಕೆಗೆ ಹದಿನಾರು ವರ್ವ. ಮಗಳ ಮದುವೆಗೆ ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಅಶಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯೂ ಗುಣಕೆಳಿಯೂ ಆದ ಮಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವರನನ್ನ ಹುಡುಕಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಈ ಮಾತಲಿ. ತಾನು ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಾರಧಿ. ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅಲಿಂಧ ಗಂಡು ಆಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೊಂಡ ಈತ ಮಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವರನನ್ನ ಹುಡುಕತ್ತೇಡಗಿದ. ಸುರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದ್ದಾಯ್ದು. ಯಾರೂ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವರ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿತು ಈತನಿಗೆ. ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ಅರಸಿದ್ದಾಯ್ದು. ಯಾರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಈತ ನನ್ನ ಬಳಿ ಬಂದ. ಈ ದೇವಷಿಂ ನಾರದರು ವೈಂದರೂ ಮೂರು ಲೋಕದ ವಾತಾ ವಿಶೇಷರು ತಾನೇ!

ನಡುವೆಯೇ ಮಾತಲಿ ಹೇಳಿದ: ‘ಇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ದಿರುವುದು ಏನುಂಟು? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರಾದೂ ಯಾರು? ಇವರು ತಾವೇ ಸ್ವತಃ ಹೋಗಿ ವಿವರ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಥವಾ ಬೆರೆಯವರಿಂದ ವಿವರ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಅಂತೂ ಇವರ ಗಮನಕ್ಕಿಂತ ಬಾರದ ಸ್ವಳಗಳಿಲ್ಲ; ವಿಕಾರಗಳಿಲ್ಲ. ಹಿಗೆಂದುಕೊಂಡ ನಾನು ಈ ನಾರದ ಮಹಿಸುಗಳ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರವನ್ನ ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಾರದರು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನ ಕೇಳಿ ಮೊದಲಿಗೆ ‘ಅಸಂಭವ... ಅಸಂಭವ’ ಎಂದರು. ‘ಯಾವುದು ಅಸಂಭವ ದೇವಷಿಂಗಾಗೇ? ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ವರ ಸಿಗುವುದು ಅಸಂಭವವೇ? ತಾವು ನನ್ನ ಮಗಳಾಗಿ ವರಾನ್ವೇಷಕ ನಡೆಸುವುದು ಅಸಂಭವವೇ? ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರದರು ‘ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನೂ ಸಮರ್ಥನೂ ಆದ ವರ ಸಿಗುವುದೇನೂ ಅಸಂಭವವಲ್ಲ ಮಾತಲಿ. ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬಂದು ಗಂಡು ಎಂದು ಆ ವಿಧಾತ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಸಿಗುವ ಗಂಡು ಯೋಗ್ಯನೇ ಅಯೋಗ್ಯನೇ ಅದು ಬೆರೆಯದೇ ವಿಚಾರ. ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣೆಬರಹ ಅನ್ನ. ಮದುವೆಗೆ ಮುನ್ನ ಯೋಗ್ಯನೇ ಆಗಿದ್ದವ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಅಯೋಗ್ಯನಾಗಲಾರ ಎನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ಅಂತಯೇ ಮದುವೆಗೆ ಮೊದಲು ತೀರಾ ಅಯೋಗ್ಯನಾಗಿದ್ದವ ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾರಣದಿಂದ

ಯೋಗ್ಯನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೂ ಆಗಬಲ್ಲ. ವಿವರ ಅದಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಮಗಳ ಸಲುವಾಗಿ ವರನನ್ನ ಹುಡುಕುವುದು ಅಸಂಭವ ಎಂದೇ ಎಂದು ತಮ್ಮ ತಂಬಾರಿಯ ತಂತಿಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮೀಟುವತ್ತಾ ‘ನಾರಾಯಣ ನಾರಾಯಣ’ ಎನ್ನುತ್ತು ನಾರದರು ಹೇಳಿದರು. ‘ಯಾಕೆ?’ ನಾನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ. ‘ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ನಾನು ಆಜನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ. ನಾನು ಹುಡುಕಿಕೊಡುವ ಗಂಡು ನಿನಗೂ, ನಿನ್ನ ಮದದಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮತವಾಗಿತ್ತುದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ! ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಅರಿಸಿ ಸೂಚಿಸುವ ಆ ವರನನ್ನ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಗುಣಕೆಳಿ ಬಬ್ಬೆಂಕಷ್ಟೇ!'

ನಾನು ನನ್ನ ಪಟ್ಟಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹೇಳಿದೆ: ‘ಮೊದಲು ನೀವು ವರನನ್ನ ತೆಲೆಸಿ ನಾರದರೇ. ಆಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಮಾತು.’

ನನ್ನ ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ನಾರದರು ವರಾನ್ವೇಷಕಿಗೆ ಹೋರಿಟು.

ನಾವಿಷ್ಟುರೂ ಪಾತಾಳ ಲೋಕ, ವರುಣ ಲೋಕ, ಹಿರಣ್ಯಪುರ, ಗರುಡ ಲೋಕ, ರಸಾತಲ ಮುಂತಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಕಾರ ಮಾಡಿದೆವು. ಆ ಯಾವ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಮಗಳು ಗುಣಕೆಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಈ ನಿನ್ನ ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆವು. ಈ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಯಾವೈತ್ತು ಈ ನಾಗ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಂಶಸ್ಥ ಯಾರ ಪರಿಚಯವೂ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾರದರೇ ನಿನ್ನ ನಿನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಿ, ನಿನ್ನ ವಂಶಸ್ಥ ಕರಿತು ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರ ತಿಳಿಸಿದರು. ಭೋಗವತಿಯನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವತಾವುನಾಗರಾಜ ಅರ್ಯಕ... ನಮ್ಮ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಮಾರಾವತಿಯನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತಿದೆ ಈ ನಿಮ್ಮ ಭೋಗವತಿ ನಗರ. ಇಂಥ ಸುಂದರ ನಗರದ ದಶನವೂ ಆಯಿತು. ತಮ್ಮನ್ನ ಕಾಳಿವ ಯೋಗವೂ ಲಭಿತಿತು” ಎಂದ ಸುಂದರನ ಸಾರಧಿ ಮಾತಲಿ ಮುಂದುವರಿದು, ‘ನಾರದರೊಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಈ ಸಭಾಸ್ಥಾನವನ್ನ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ತಕ್ಷ, ಕಾಕೋರ್ಚಕ, ಕಾಲೀಯ, ನಹುಷ, ಕಶ್ಯಪ ಹಾಗೂ ನಿಮ್ಮ ವಂಶೀಯರ ನಾಗರಗಳನ್ನ ಕಂಡೆ ಅವರೆಲ್ಲ ರಜೀತೆ ಅವರ ಮುಕ್ಕಳೂ ಮೊಮ್ಮುಕ್ಕಳೂ ಇಳ್ಳಿರಲ್ಲಾ... ಅವರೆಲ್ಲ ರನ್ನು ಕಂಡೆ. ನಾರದರು ಅವರೆಲ್ಲ ರನ್ನು ನನಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಹಾಗೆಯೇ ನಿನ್ನ ಈ ಸಭೆಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅವಲೋಕಿಸು ಮಾತಲಿ. ನಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅನುರೂಪನಾಗಿರುವ ಗಂಡು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾನ್ನೇಯೋ ನೋಡು ಎಂದರು. ನಾರದರು ಹೇಳಿದೆ ಸಭೆಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅವಲೋಕಿಸಿದೆ. ಓವ ತರುಣ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಡು. ಆ ತರುಣನ ರೂಪ, ಪಕಾಗ್ರತೆ, ಕಣ್ಣನ ದೃಷ್ಟಿ ನನ್ನನ್ನ ಅರ್ಪಿಸಿದವು. ‘ಸ್ವರದ್ರಮಿತಿಯಾದ ಆ ತರುಣ ಯಾರು ನಾರದರೇ?’ ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ನಾರದರು ಆ ತರುಣನತ್ತ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿ ಹೇಳಿದರು: ‘ಓಹೋ... ಆತನಾ? ಅವನು ನಾಗರಾಜ ಈ ಅರ್ಯಕನ ಮೊಮ್ಮುಗ ಆತನ ಹೆಸರು ಸುಮುಖಿ. ಇರಾವತ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನಾತ. ವಾಮನ ಎನ್ನವನ ಮಗಳ ಮಗ. ಈ ಸುಮುಖಿನ ತಂದೆ ನಾಗರಾಜ ಚಿಕುರು’.

ಸುಮುಖಿನನ್ನೇ ತನ್ನ ಅಳಿಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಪ್ಪುರಲ್ಲಾಗಲೇ ಮಾತಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದು.

‘ಸುಮುಖಿನ ಅಳ್ಳಣ ಬಳಿ ಈ ವಿವರ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ನಾರದರೇ’ ಎಂದು ನಾರದರತ್ತ ಬಾಗಿ ಈಸು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದ ಮಾತಲಿ. ನಾರದರು ಮುಗಳು ಕ್ಕೆ ಅರ್ಯಕನ ಮನತ್ತ ತಿರುಗಿ, ‘ವಿವರ ಏನುಂದರೆ ಅರ್ಯಕಾ... ಈ ಮಾತಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ನೇಟಿಸುಕೆ